

384L0360

N:o L 188/20

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

16.7.84

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 1984,

teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä

(84/360/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

Euroopan yhteisöjen toimintaohjelmissa ympäristöalan toimenpiteiksi vuosilta 1973⁽⁴⁾, 1977⁽⁵⁾ ja 1983⁽⁶⁾ korostetaan ilman pilaantumisen ehkäisemisen ja ilman epäpuhtauksien vähentämisen tärkeyttä,

erityisesti vuosien 1973 ja 1977 toimintaohjelmissa ei edellytetä ainoastaan ilman pilaantumisen ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen objektiivista arviointia, vaan myös laatuavoitteiden ja laatustandardien vahvistamista erityisesti eräille vaarallisimpina pidetyille ilman epäpuhtauksille,

neuvosto on jo antanut useita direktiivejä näiden ohjelmien mukaisesti,

lisäksi yhteisö on päätöksen 81/462/ETY⁽⁷⁾ mukaan osapuolena valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevassa yleissopimuksessa,

vuoden 1983 toimintaohjelmassa, jonka yleiset suuntaviivat Euroopan yhteisöjen neuvostossa kokoontuneet jäsen-

valtioiden edustajat ovat hyväksyneet, esitetään, että komissio jatkaa ponnistelujaan ilman laatua koskevien standardien antamiseksi ja että säädetään tietyn laatuista lähteitä koskevista asianmukaisista päästöstandardeista,

kaikissa jäsenvaltioissa on lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä kiinteiden teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä; useat jäsenvaltiot ovat muuttamassa nykyisiä säännöksiään,

eri jäsenvaltioissa nykyisin voimassa tai muutettavina olevien, teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämistä koskevien säännösten väliset eroavaisuudet voivat luoda erilaisia kilpailun edellytyksiä ja siten vaikuttaa suoraan yhteismarkkinoiden toimintaan; sen vuoksi tämän alan lainsäädännön lähentäminen on tarpeen perustamissopimuksen 100 artiklassa määrätyllä tavalla,

yhteisön keskeisiin tehtäviin kuuluu edistää taloudellisen toiminnan yhtenäistä kehitystä sekä koko yhteisössä jatkuvaa ja tasapainoista kasvua; näitä tehtäviä ei voida suorittaa pilaantumisen ja haittojen vastaisten tai elämisen laatua ja ympäristön suojelua kehittävien pyrkimysten puuttuessa,

yhteisön tulisi ja täytyy auttaa tehostamaan toimenpiteitä kiinteiden teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi jäsenvaltioissa,

tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi luotava tietyt periaatteet, joiden tavoitteena on teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi suunniteltujen erilaisten toimenpiteiden ja menettelyjen täytäntöönpano,

yhteisön pyrkimykset näiden periaatteiden käyttöönottamiseksi voivat olla vain asteittaisia, ottaen huomioon erilaisten kansallisten politiikkojen perustana olevien tilanteiden ja niihin liittyvien peruseriaatteiden monitahoisuus,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 139, 27.5.1983, s. 5

⁽²⁾ EYVL N:o C 342, 19.12.1983, s. 160

⁽³⁾ EYVL N:o C 23, 30.1.1984, s. 27

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 112, 20.12.1973, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 139, 13.6.1977, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 46, 17.2.1983, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 171, 27.6.1981, s. 11

aluksi olisi luotava yleinen järjestelmä, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tarvittaessa mukauttaa nykyiset sääntönsä yhteisön tasolla hyväksytyjen periaatteiden mukaisiksi; jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava käyttöön ennakkolupajärjestelmä ilman pilaantumista mahdollisesti aiheuttavien teollisuuslaitosten toimintaa ja niihin tehtäviä olennaisia muutoksia varten,

toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät saa myöntää tällaista lupaa, ellei tietyt edellytykset täytetä; nimittäin että kaikki asianmukaiset toimenpiteet on suoritettujen ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi ja että laitoksen toiminta ei aiheuta merkittävää ilman pilaantumista,

tulisi olla mahdollista soveltaa erityissäännöksiä erityisen pilaantuneilla alueilla ja erityistä suojelua tarvitsevilla alueilla,

lupamenettelyihin ja päästöjen määrittelyyn sovellettavien sääntöjen on täytettävä tietyt vaatimukset,

tietyissä tilanteissa toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava, onko tarvetta asettaa lisävaatimuksia, jotka eivät kuitenkaan saa aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia kyseiselle yritykselle,

tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä on sovellettava nykyisiin laitoksiin asteittain tekniset tekijät ja taloudelliset vaikutukset huomioon ottaen, ja

on säädettävä jäsenvaltioiden keskinäisestä ja jäsenvaltioiden ja komission välisestä yhteistyöstä ilman pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä varten tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon helpottamiseksi ja puhdistustekniikan kehittämiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on säätää jatkotoimenpiteistä ja menettelyistä, jotka on tarkoitettu ehkäisemään tai vähentämään teollisuuslaitosten, erityisesti liitteessä I

lueteltuihin ryhmiin kuuluvien, aiheuttamaa ilman pilaantumista yhteisössä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. "ilman pilaantumisella" ihmisen suoran tai välillisen toiminnan kautta ilmaan päässeitä aineita tai pääsystä energiaa, joista tai josta on seurauksena senlaatuja vahingollisia vaikutuksia, että ne vaarantavat ihmisten terveyttä, vahingoittavat luonnonvaroja ja luonnonjärjestelmiä ja aineellista omaisuutta sekä huonontavat tai häiritsevät ympäristön laatua tai muuta ympäristön oikeutettua käyttämistä;
2. "laitoksella" kaikkia tehtaita tai muita kiinteitä teollisuuslaitoksia, joita käytetään teollisiin tai yleisiin palvelutarkoituksiin ja jotka voivat aiheuttaa ilman pilaantumista;
3. "olemassa olevalla laitoksella" laitosta, joka on toiminnassa tai joka on rakennettu tai hyväksytty ennen 1 päivää heinäkuuta 1987;
4. "ilman laadun raja-arvolla" ilmassa tiettynä aikana olevien epäpuhtauksien pitoisuutta, jota ei saa ylittää;
5. "päästöraja-arvolla" pilaavien aineiden pitoisuutta tai määrää tai molempia, jota laitosten päästöt eivät saa ylittää tietyssä aikayksikössä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä I lueteltuihin ryhmiin kuuluvien laitosten toimintaa varten on oltava toimivaltaisen viranomaisen ennakkolupa. Luvan edellyttämien vaatimusten täyttäminen on otettava huomioon laitoksen suunnitteluvaiheessa.
2. Lupa on anottava myös silloin, kun liitteessä I lueteltuihin ryhmiin kuuluvia laitoksia muutetaan olennaisesti, tai kun kyseessä on laitos, joka muutosten jälkeen kuuluu noihin luokkiin.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että muidenkin laitosten toimintaa varten on oltava lupa tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, siitä on tehtävä ennakoilmoitus.

4 artikla

Lupa voidaan myöntää, tämän kuitenkaan rajoittamatta muissa kuin tässä direktiivissä tarkoitettuja päämääriä varten annetuissa kansallisissa ja yhteisön säännöksissä asetettujen vaatimusten noudattamista, vain, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että:

1. kaikki asianmukaiset toimenpiteet ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi on toteutettu, mukaan lukien parhaan saatavilla olevan tekniikan käyttäminen, edellyttäen, että tällaisten toimien toteuttaminen ei aiheuta kohtuuttomia kustannuksia;
2. laitoksen käyttö ja erityisesti sen liitteessä II tarkoitettujen aineiden päästöt eivät aiheuta merkittävää ilman pilaantumista;
3. mitkään sovellettavat päästöraja-arvot eivät ylitä;
4. kaikki sovellettavat ilman laadun raja-arvot on otettu huomioon.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat:

- määritellä erityisen pilaantuneita alueita, joille voidaan määrätä 4 artiklassa tarkoitettuja päästöraja-arvoja tiukemmat raja-arvot;
- määritellä erityisesti suojeltavia alueita, joille voidaan määrätä 4 artiklassa tarkoitettuja ilman laadun raja-arvoja ja päästöraja-arvoja tiukemmat raja-arvot;
- päättää, että edellä mainituille alueille ei saa rakentaa tai että niillä ei saa toimia tietyihin liitteessä I oleviin ryhmiin kuuluvia laitoksia, elleivät tietyt erityisedellytykset täyty.

6 artikla

Lupahakemukseen on sisällyttävä kuvaus laitoksesta sekä tiedot, jotka ovat tarpeen päätettäessä luvan antamisesta 3 ja 4 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Jollei liikesalaisuutta koskevista säännöksistä tai määräyksistä muuta johdu, jäsenvaltioiden on luovutettava toisilleen ja komissiolle tietoja toimenpiteistä ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi, teknisistä prosesseista ja laitteista sekä ilman laadun ja päästöjen raja-arvoista.

8 artikla

1. Neuvosto vahvistaa yksimielisesti komission ehdotuksesta tarvittaessa päästöjen raja-arvot, jotka perustuvat parhaaseen saatavilla olevaan tekniikkaan, joka ei aiheuta kohtuuttomia kustannuksia, ottaen huomioon kyseisten päästöjen laadun, määrät ja haitallisuuden.

2. Neuvosto määrittää yksimielisesti komission ehdotuksesta sopivat mittaus- ja arviointimenetelmät.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemukset ja toimivaltaisten viranomaisten päätökset ovat yleisesti saatavilla kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta erityisien, kansallisten tai yhteisön säädösten, jotka koskevat julkisten ja yksityisten töiden ympäristövaikutusten arviointia, tai liikesalaisuutta koskevien säännösten soveltamista.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava muille asianomaisille jäsenvaltioille niiden kahdenvälisiä, tarpeellisia neuvotteluja varten samat tiedot, jotka ne antavat omille kansalaisilleen.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laitosten päästöt määritellään 4 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen valvontaa varten. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä määrittäminen menetelmät.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on seurattava parhaan saatavilla olevan tekniikan ja ympäristön tilan kehitystä.

Tämän seurannan perusteella niiden on tarvittaessa asetettava tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneille laitoksille asianmukaisia ehtoja ottaen huomioon toisaalta

tämän kehityksen, toisaalta, ettei kyseisille laitoksille aiheudu erityisesti kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten taloudelliseen tilanteeseen nähden kohtuuttomia kustannuksia.

13 artikla

Parhaan saatavilla olevan tekniikan ja ympäristön tilan kehitystä koskevan seurannan perusteella jäsenvaltioiden on sovellettava politiikkoja ja strategioita, mukaan luetuna asianmukaiset toimenpiteet, liitteessä I esitettyihin ryhmiin kuuluvien nykyisten laitosten asteittaiseksi mukauttamiseksi parhaaseen saatavilla olevaan tekniikkaan, ottaen huomioon erityisesti:

- laitoksen tekniset ominaisuudet;
- sen käyttöaste ja jäljellä oleva käyttöaika;
- sen aiheuttamien päästöjen laatu ja määrä;
- ettei kyseiselle laitokselle aiheudu erityisesti kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten taloudelliseen tilanteeseen nähden kohtuuttomia kustannuksia.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi antaa otässä direktiivissä säädettyjä tiukempia säännöksiä.

15 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta maanpuolustusta palveleviin teollisuuslaitoksiin.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1987.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. BOUCHARDEAU

LIITE I

**LAITOSTEN RYHMÄT⁽¹⁾,
jotka kuuluvat 3 artiklan alaan****1. Energiateollisuus****1.1 Koksaamot**

1.2 Öljynjalostamot (pois luettuna yritykset, jotka valmistavat vain voiteluaineita raakaöljystä)

1.3 Hiilen kaasutus- ja nesteyttämislaitokset

1.4 Lämpövoimalat (pois luettuna ydinvoimalat) ja muut polttolaitokset, joiden nimellinen lämpöteho on yli 50 MW

2. Metallien tuotanto ja käsittely

2.1 Pasutuslaitokset ja sintraamot, joiden kapasiteetti on yli 1 000 tonnia rikastetta vuodessa

2.2 Yhdistetyt rauta- ja terästehtaat

2.3 Rautametallivalimot, joiden sulatuskapasiteetti on yli 5 tonnia

2.4 Muita kuin rautametalleja jalostavat ja sulattavat laitokset, joiden laitteiden kokonaiskapasiteetti on raskaiden metallien osalta yli 1 tonni ja kevyiden metallien osalta yli 0,5 tonnia

3. Metallittomien mineraalituotteiden valmistus

3.1 Sementti- ja kalkkitehtaat

3.2 Asbestin tuotanto- ja käsittelylaitokset sekä asbestipohjaisia tuotteita valmistavat laitokset

3.3 Lasi- tai mineraalivillatehtaat

3.4 Lasin (tavallisen ja erikoisen) tuotantolaitokset, joiden kapasiteetti on yli 5 000 tonnia vuodessa

3.5 Karkean keramiikan, erityisesti tulenkestävien tiilien, kivitavaraputkien sekä julkisivu-, lattia- ja kattotiilien valmistuslaitokset

4. Kemian teollisuus

4.1 Olefiineja, olefiinien johdannaisia, monomeerejä ja polymeerejä valmistavat kemialliset laitokset

4.2 Muita orgaanisia välituotteita valmistavat kemialliset laitokset

4.3 Epäorgaanisia peruskemikaaleja valmistavat laitokset

5. Jätteiden hävitys

5.1 Myrkyllisten ja vaarallisten jätteiden polttamolaitokset

5.2 Muiden kiinteiden ja nestemäisten jätteiden polttolaitokset

6. Muut teollisuudet

Selluloosatehtaat, joiden kapasiteetti vuodessa on 25 000 tonnia tai enemmän

⁽¹⁾ Tässä liitteessä vahvistetut raja-arvot viittaavat tuotantokapasiteetteihin.

*LIITE II***TÄRKEIMPIEN PILAAVIEN AINEIDEN LUETTELO****(4 artiklan 2 alakohdan mukaisesti)**

1. Rikkidioksidi ja muut rikkiyhdisteet
 2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet
 3. Hiilimonoksidi
 4. Orgaaniset yhdisteet, erityisesti hiilivedyt (paitsi metaani)
 5. Raskasmetallit ja niiden yhdisteet
 6. Hiukkaset; asbesti (hiukkaset ja kuidut), lasi- ja mineraalikuidut
 7. Kloori ja sen yhdisteet
 8. Fluori ja sen yhdisteet
-